

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שבעני מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

פרשת

ויגש

◆◆◆

שנת

תש"פ

◆◆◆

גליון 33

עם ישראל מסיימים כאחד

שרצה הקב"ה לזכות את ישראל
לפיכך הירבה להם תורה ומצות, מידה
כנגד מידה זיכהו הקב"ה שיתרבו לו
מצות בלי גבול.

מעלת ההשתתפות בסיומים

ובגודל חשיבות הדבר של השתתפות
בסיומים הגדולים, הרחיב רבינו שיש

בזה את הזכות
העצומה של "כבוד
התורה" שראינו
בהלויית רבינו הקדוש
שכל מי שהיה שם
זכה להיות "מזומן"
לעולם הבא.

ומזה למד רבינו גם
למעמד סיום הש"ס
שיש בזה כבוד
התורה, וזכות גדולה
מאד להשתתף בו,

וראה בהרחבה בקונטרס "כבודה של
תורה", שיצא לאור באדר תשס"ה כל
הדרשות שנשא רבינו ברחבי הארץ
לרגל סיום הש"ס.

שיעור בזבחים מקורו בדף היומי

ובנוגע לרבינו עצמו, בחודש טבת
תשנ"ו שמנו לב שמונח על שולחנו כל
הזמן גמ' זבחים, ולא הבנו למה זה
נמצא על השולחן, עד שהעזנו לשאול
פי קדשו, ואמר לנו בערך בהאי לישנא,
בימים האחרונים התחילו בדף היומי
לימוד מס' זבחים, ואני מנסה להצטרף
אליהם וללמוד ג"כ, אך אני לא מצליח,
כי אינוי מבין... כמובן לפי השגתו.

ושאלנו את רבינו אם מסכים לעשות
שיעור קטן ללמוד עמנו זבחים, והסכים,

אדם אחד יכול לזכות כל כך

כלל ישראל ברחבי תבל זוכים בימים
אלו לסיים את הש"ס בדף היומי, דבר
גדול ונפלא שאין כמותו. והרבה מאד
יש להביא מרבינו הגדול זצוק"ל על זה,
וכמה שהשקיע כוחות אדירים בכל
פעם ליסוע מצפון לדרום להשתתף

בסיומי הש"ס
ולהלהיב הלבבות
ללימוד התורה,
בצורה מופלגת
ביותר.

רק אזכיר כמה
נקודות קצרות
בעז"ה.

ראשית היה
אומר שיש לנו
לראות מרבי
מאיר שפירא
זצוק"ל, האיך

אדם אחד יכול לזכות כל כך, עם רעיון
שהמציא, זיכוי הרבים שמתרבה
והולך עד אין גבול.

וכך כל יחיד ויחיד עליו לדעת שבכל
תחום ובכל מצב שנמצא, יכול להיות
מזכה הרבים, בכל מיני דברים, וזה
הדבר הכי גדול שיש. וכמו שאחז"ל
ביומא המזכה את הרבים אין חטא בא
על ידו. וכל ימיו הי' רבינו מתפלל
שיזכה להיות ממזכי הרבים.

ומרגלא בפומי' למה זכה רבי חנוניה בן
עקשיא שבכל יום מזכירין דבריו למאות
ואלפים, ושפתיו דובבות בקבר בלי
הפסק, מה שלא זכו אחרים בצורה
מופלגת כ"כ. אלא היות שהוא אמר

אבד חסיד מן הארץ

שמועה שמענו ותרגז בטנונו, בהסתלק מעמנו ארי' דבי עילאי, צדיק וחסיד, מופלג בתורה ויראה, פרוש מתענוגי עוה"ז הגאון הצדיק רבי יצחק גרודזינסקי זצוק"ל שזכה להיות שכן טוב לרבינו עשרות רבות בשנים.

יכלה הגליון ולא נספיק להביא מעט שבמעט ממעשיו הגדולים והנהגותיו החסודים, באשר הי' מדקדק עצום בהלכה, והי' נכנס תדיר לפשוט את ספיקותיו אצל רבינו.

אך דבר אחד קטן - גדול, הנני רואה חובה להביא, באשר הוא מוסר השכל לכל א' מאתנו.

הרבה פעמים זכינו לראותו לאחר חצות

הלילה כשירדנו מהשיעור שהוא מוריד את הפח.. והיה שש ושמח במצוה זו.

כמה קידוש השם הרגשתי בזה, גברא רבא מופלג בכל מידה נכונה, לא חס על כבודו, ועוד שמח וצוהל במצוה "נכבדת" כזאת.

מועט האומר הרבה על "גדלות האדם" באמת.

אוי לנו כי אבדנו כלי חמדה, ובודאי זוכה כעת להמשיך להיות "שכן" לרבינו הגדול, עם אביו הגדול הי"ד וכל הצדיקים והצדקניות, בצילא דמהימנותא, אך אותנו עזב לאנחות עוד עמוד אש מדורות קדומים, שהאיר את לבותינו בתוך החשיכה והעלטה האופפת אותנו.

אנא אבינו שבשמים חוס ורחם עלינו ואמור לצרותינו די, ותמהר ותחיש לגאלינו במהרה בימינו אמן.

תנצב"ה

- לרפואת הילד אברהם יצחק בן גילה שרפואתו מחכה לתפילות הרבים -

לתרומות והנצחות ניתן לתרום בנדריים פלוס ע"ש אוצרות פרי חיים או מספר הטלפון 03-763-0585 קוד 1979 - שלושה 4 להערות והארות ולקבלת הגליון ניתן לפנות למייל - s31626532@gmail.com

לתועלת הרבים ניתן להאזין לדברים על פרשת השבוע מרבינו הגדול מרן בעל אילת השחר צוקללה"ה, ע"י יבדלח"ט החברותא שליט"א כמידי עש"ק בקו אילת השחר שמספרו 0799-555-555 שלושה 6.

רק שהזמן היחידי שהתאפשר לו היה בערב לאחר קבלת קהל, בשעה 10.45 וכמובן הסכמנו בשמחה, וכך התחיל הלימוד במס' זבחים, שנמשך שמונה שנים.

באשר היה חוזר כל יום על הלימוד של אתמול, וכן בסוף כל פרק, חזר על כל הפרק, ולאחר ארבע שנים שסיים את כל המסכת חזר עוד ארבע שנים על המסכת, ואח"כ יצאו ספרי אילת השחר על זבחים.

ויזכר לטובה ידידנו היקר הר"ר יעקב צ. רוזנשטיין שיחי' שהי' אחראי על הקבלת קהל, וטרח הרבה שסיימו עד לשעה שצריך להתחיל השיעור. יהי רצון שיזכה לנחת אמיתי וכל טוב.

לפתוח שיעור בדף היומי

עוד אזכיר מה שהיה לפני כמה שנים, ששאלני רבינו אם אני לומד דף היומי, והבנתי שרצונו שאתחיל ללמוד, והתחלתי כמובן.

ולאחר זמן הגיע הצעה לפתוח שיעור דף היומי, ושאלתי לרבינו אם לקבל את ההצעה, ואמר שכן. ושאלתיו אם זה כדאי גם על חשבון לימוד בעיון, וחשב מעט ואמר לי שזה לא יפריע לי ללימוד העיון.

וכשאמר לי להתחיל את השיעור, אחזו בפרקים האחרונים של יבמות, ושאלתיו אם לא כדאי להמתין להתחיל מסכתא חדשה, ואמר לי לא לחכות, רק להתחיל מיד. וב"ה זכינו לערוך אצלו את הסיום על סדר נשים.

